

בְּנֵהוּת חֶשֶׁב וְחֶדֶד

סֵפֶר

אֱלֹהֵי הַיָּם
וְאֱלֹהֵי הַיַּבָּשָׁה

דברות קודש שהיה לנו הזכות לשמוע

מראש הישיבה שליט"א

שבת קודש פרישת שופטים, שנת תשפ"ב לפרט קטן, בקרית
ברסלב - ליבערטי יע"א, בליל שבת ובשלב סעודות.

היכל הקודש ברסלב

ירושלים

רח' רבי נחמן מברסלב 15
054-845-6150

בני ברק

רח' ירושלים 2
052-760-5715

טבריה

רח' משה שפירא 2
050-411-6421

בית שמש

רח' ריב"ל 6
050-419-9751

ברכפלד

רח' רשבי 19
052-715-6479

יבנאל

רח' המייסדים
052-716-3184

צפת

רח' צה"ל 1
050-412-6101

קרית ברסלב

ליבערטי - ניו יארק

האשקי

181 Huschke Road,
Liberty NY 12747

אשר בנדל

291 Denman Rd,
Liberty, NY 12754

עצתו אמונה

187 Twin Bridge Rd,
Liberty, NY 12754,

פעולת הצדיק

2-198 Steiglitz Rd,
Liberty, NY 12754,

מקור השמחה

67-1 Marx St,
Liberty, NY 12754,

ירושלים

21-1 Jerusalem St,
Liberty, NY 12754,

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

בארא פארק

4801 11th Ave
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

בלומינגטאון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

לונדון

23A St Andrew's Grove
447388582855

צו הענין די
הערליכע שיעורים פונעם ראש
ישיבה שליט"א

הופט:

קול ברסלב
212.444.9191

חיוך פאר אידישע שטוב
212.444.9169

בְּעוֹת הַשָּׁבֹת וְהַיָּמִים

דברות קודש שהיה לנו הזכות לשמוע

מראש הישיבה שליט"א

שבת קודש פרישת שופטים, שנת תשפ"ב לפרט קטן, בקרית
ברסלב - ליבערטי יע"א, בליל שבת ובשלהי סעודות.

שבת קודש פרשת שופטים, שנת תשפ"ב לפרט קטן, שדה ראש הישיבה שליט"א בשטעטל, קרית ברסלב - ליבערטי יע"א. בליל שבת קודש בשעת הבאטע דיבר ראש הישיבה שליט"א דיבורי התחזקות נפלאים בענין של איך להילחם עם היצר הרע שמחפש להפיל את האדם בכל דרך אפשרית

תהיה חזק, אל תפחד

(דברים כ, ג): ואמר אלהם, שמע ישראל, אומר רש"י: אפילו אין בכם זכות אלא קריאת שמע בלבד, כדאי אתם שיושיע אתכם, אתם קרבים היום למלחמה על איביכם, זה כבר מספיק שהשם יעזור לכם לנצח במלחמה.

כמו שרבינו אומר (ספר המידות, אות אמונה, סימן לג): "על ידי אמונה, הקדוש ברוך הוא יסלח לך על כל עוונותיך".

הצדיק אומר לנו: אתם מוזהרים, אל ירך לבבכם, אל תיראו, ואל תחפזו, אל תבהלו, ואל תערצו מפניהם, ואל תשברו מהם.

כל הענין של הסמ"ך מ"ם זה להכניס בבן אדם חלישות הדעת, שהאדם יבהל ויחשוב: 'צדיקים יכולים לעבוד את השם, אני לא יכול, זה לא בשבילי', מגיעה התורה הקדושה ואומרת לנו התחזקות נפלאה, תהיה חזק, אל תפחד, אפילו אם יש לך רק את המצוה של קריאת שמע, יש לך רק אמונה - זה גם יעזור לך.

ראש הישיבה שליט"א פתח ואמר: כתוב השבוע בפרשה איך להתנהג כשיוצאים למלחמה נגד השונאים. כל הספרים הקדושים מפרשים את הפסוקים האלו על 'מלחמת היצר'.

הפסוק אומר (דברים כ, א): כי תצא למלחמה על איבך, כשתצא להילחם מול האויב הכי גדול שלך, היצר הרע, וראית סוס ורכב עם רב ממך, אתה תראה איך שהיצר הרע הרבה יותר חזק ממך, אתה תרגיש איך שאתה נופל, אין לך כוח להילחם איתו, אומרת התורה הקדושה משהו מאוד חשוב: לא תירא מהם, אל תפחד ממנו, כי ה' אלקיך עמך, המעלך מארץ מצרים, השם יתברך שהעלה אותך ממצרים ממ"ט שערי טומאה, הוא יעזור לך במלחמה נגד היצר הרע.

אומרת התורה (דברים כ, ב): והיה כקרבתם אל המלחמה, כשתתקרבו למלחמה מול היצר הרע, ונגש הכהן, הכוונה לצדיק, רבינו הקדוש, שמחזק את בני ישראל, ודבר אל העם.

אני יודע שאני לא יכול כלום

זה מה שרבינו מלמד אותנו, וזהו כל חסידות ברסלב, יש לך נסיונות? יש לך קשיים בחיים? תדע 'כי ה' אלקיכם ההלך עמכם להלחם לכם', השם יתברך נמצא איתך, אל תיפול, אל תאבד עשתונות.

'אבל אין לי כח להילחם עם היצר הרע' - אין לך באמת כח להילחם, אבל מה אתה צריך כח? השם איתך! אם חושבים שמגיעים 'בנצחוננו של בשר ודם', עם הכח שלי, נופלים מהכוחות, באמת אי אפשר להצליח, אבל אני מגיע 'בנצחוננו של מקום', יש לי את השם, אני יודע שאני לא יכול כלום, אבל השם נמצא איתי, אני אבקש מהשם, והשם יעזור לי.

(דברים כ, ד): כי ה' אלקיכם ההלך עמכם להלחם לכם, עם איביכם, להושיע אתכם, יש לי את השם יתברך.

רש"י אומר: הם באים בנצחוננו של בשר ודם, הסמ"ך מ"ם רוצה לבלבל אותך שיש לך כח להילחם מולו, ולמעשה אתה מבין שאין לך כח להילחם מולו, כי איך יכול בשר ודם להילחם עם מלאך?! לכן אתה רוצה להרים ידיים במלחמת היצר. אבל האמת היא, ואתם באים בנצחוננו של מקום, אני מאמין בהשם שהשם יעזור לי להילחם, אני אבקש מהשם שיעזור לי במלחמת היצר שלי, כך אני אנצח אותו.

שתחלת נפילה - ניסה

במלחמה.

אנחנו מוצאים בגמרא (סוטה מד:): שכתוב הפוך "שתחלת ניסה - נפילה", שאם מתחילים לברוח, מפסידים במלחמה. אבל רש"י שינה וכתב "שתחלת נפילה - ניסה", כי רש"י רוצה ללמד אותנו שכל תחילת מפלה, שאדם מפסיד במלחמה, מגיע רק מזה שבורחים, מתייאשים. לכן מעמידים גנרלים, מעמידים צדיקים שיצעקו: אל תברח, אל תרים ידיים, אל

כתוב הלאה בפסוק (דברים כ, ט): ופקדו שרי צבאות בראש העם, אומר רש"י: שמעמידין זקפין מלפניהם, מעמידים חיילים חזקים בחזית הצבא, ומאחריהם, ומאחורי הצבא, וכשילים של ברזל בידיהם, בידיים יש להם פטישי ברזל, וכל מי שרוצה לחזור, הרשות בידו לקפח את שוקיו, הגיבורים האלו יש להם רשות להכות את הרגליים של מי שבורח. ... שתחלת נפילה - ניסה, כי אם בורחים - מפסידים

אייך נישט מייאש, קיין יאוש איז גארנישט פארהאנען"; [גיוואלד, אל תתיאשו, אין שום יאוש בעולם כלל] אין כזה דבר ייאוש.

תתיאש! רבינו זעק (ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן עח): "אין שום יאוש בעולם כלל!" אומר רבי נתן (שיחות הר"ן, סימן קנג): רבינו זעק זאת עם טיפת כוחו האחרונה: "גיוואלד, זייט

הטעות שנפוצה בין בחורים ואברכים

מאוד הרבה, וכל אדם יכול לזכות לזה", ו"אפילו אם הייתי נולד בבית הכי פשוט, גם הייתי זוכה למדריגות שלי, על ידי זה שעמלתי רבות" (שבחי הר"ן, סימן כה).

רבינו הקדוש סיפר (שבחי הר"ן, סימן ה) עד כמה הוא התייגע בשנותיו הצעירות לעבוד את השם יתברך, הוא התחיל לעבוד את השם ונפל, הוא התגבר ושוב התחיל מהתחלה לעבוד את השם, וכך שוב פעם ושוב פעם חזר אל השם. עוד סיפר רבינו שבשנותיו הצעירות הוא עשה "אלף התחלות ביום אחד!" זהו חיזוק נפלא, כי בדרך כלל אדם מחכה ליום חדש או לשבוע חדש בשביל להתחיל מחדש, אבל רבינו התחיל מחדש כמעט כל דקה, כי ביום יש אלף ארבע מאות וארבעים דקות.

שעבר עליך מה שרק לא עבר, שתהיה איפה שרק לא תהיה, שעשית מה שרק לא עשית, עדיין אתה יכול לחזור אל השם, ולא רק שאתה יכול לחזור אל השם, רק אתה יכול להיות צדיק גדול!

ישנה טעות נפוצה בין בחורים ואברכים שחושבים שהצדיקים זכו להיות צדיקים כי הם מגזע צדיקים, רבי נתן כותב (שבחי הר"ן, סימן כו): כל פעם שרבינו שמע שאנשים אומרים שרבינו הגיע למדריגות הגבוהות וההשגות שהוא השיג כי הוא נכד של הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו, ושל הרב הקדוש רבי נחמן מהורדנקה זכותו יגן עלינו, ושל עוד צדיקים, היה רבינו מאוד מקפיד, ואומר: "אני הגעתי למה שהגעתי, לא בגלל שאני צאצא של כאלו סבים גדולים, ולא בגלל הנשמה שלי וכו', רק כי עמלתי

העבירות הם רק הפצצות הקטנות

זה ה'עבירות', שהיצר הרע רוצה שהאדם יפול בעבירות, זאת טעות, ה'עבירות' אלו רק הפצצות הקטנות

במלחמת היצר אין דבר כזה לברוח, אין דבר כזה להרים ידיים. אנשים חושבים שמלחמת היצר

עשיתי יותר מידי הרבה עבירות, זהו, זה טוב כך, אני מרים ידיים, אני מפסיק להתגעגע להיות יהודי כשר, אני מפסיק לרצות להיות צדיק'.

שהוא מטיל כדי שהוא יוכל להטיל את הפצצה הגדולה, מה הפצצה הגדולה? שהאדם יחליט: "אני מרים ידיים!" העבירות הן רק הדרך כדי שהאדם יחליט 'כבר

לא להיות מרוצה, לרצות עוד ועוד

והוא לא הבין מה שהוא לומד, אז הוא המשיך לבכות אל השם שהוא יזכה להבין, עד שהשם עזר והוא הבין את כל מה שהוא למד, כותב רבי נתן: "וכן בלמוד זוהר וכתבי האר"י זכרונו לברכה, היה בוכה גם כן הרבה עד שזכה להבין", עיין שם.

רואמי מכאן שרבינו לא הסתפק עם זה שהוא לומד משניות, הוא רצה לדעת גם זוהר וכתבי האר"י, הוא רצה להבין קבלה, רבינו לא התייאש, רבינו בכה: "רבונו של עולם גם אני רוצה להיות צדיק! אם האר"י הקדוש הבין - אני גם רוצה להבין את ספריו, מדוע שיהיה רק האר"י הקדוש ורבי שמעון בן יוחאי ואני לא?! " הוא בכה הרבה להשם יתברך עד שהוא הבין הכל.

כל בחור רוצה להיות צדיק, כשמתבגרים עוזבים את הרצון הזה, נהיים מרוצים עם מעט גמרא ומשניות, יש לי שיעור בבוקר ובערב, אבל שאני עוד יכסוף להיות צדיק?! זה מלחמת היצר הרע, שהאדם ירים ידיים ויעזוב את הרצון, ושיחשוב: קריאת שמע זה לא בשבילי, חצות זה לא בשבילי, התבודדות זה לא בשבילי, זוהר הקדוש זה לא בשבילי, כתבי האר"י זה לא בשבילי.

רבינו סיפר (שבחי הר"ן, סימן ח), איך שהוא התחיל ללמוד כשהוא היה ילד צעיר, הוא התקשה מאוד בלימוד, הוא למד משניות אבל הוא לא הבין מה שהוא לומד, מה הוא עשה? הוא בכה הרבה מאוד אל השם שהוא יזכה להבין, עד שהוא זכה ללמוד ולהבין משניות. אחר למד רבינו ספרים אחרים

לעבוד את השם בלי גן עדן

כל כך הרבה בעיות, הוא מתייאש 'איך אוכל לנצח במלחמה?' אומרת התורה הקדושה: לא תירא

את זה אנחנו יכולים ללמוד מהפרשה שלנו, אדם רואה עולם שלם עם כל כך הרבה לכלוך, עם

חזקה, עד שנה אתם תיוושעו ויהיה לכם ילד", פתאום הוא שומע כרוז מן השמים שמכריזים שהוא הפסיד את כל העולם הבא שלו, מספר רבינו הקדוש (שיחות הר"ן, סימן מח) שהבעל שם טוב נהיה מאוד שבור מזה ולא היה לו עם מה להחיות את עצמו, אז הוא הכריז: "אני נשאר נאמן להשם יתברך, אני אעבוד את השם בלי גן עדן, אפילו אם לא יהיה לי שום דבר!"

היצר הרע מפחיד את האדם, 'מה יהיה לך מלעבוד את השם? אתה בין כה לא תצליח, אתה בין כה לא תנצח את היצר הרע, אתה בין כה לא תצליח לעמוד בקבלה שקיבלת על עצמך', צריך לענות לו: אני מה שאני, ולא מעניין אותי מה אני יקבל בעולם הבא, אני עובד את השם! - ולזה כל בחור ואברך פשוט יכול להגיע. רבינו אומר (שם) שכל יהודי שרוצה לעבוד את השם יתברך צריך להיות מוכן לעבוד את השם אפילו אם לא יקבל שום שכר - לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, רק כך אפשר לזכות להיות יהודי כשר.

מהם, אל תפחד, כי ה' אלקיך עמך, המעלך מארץ מצרים, השם הרי הוציא אותך ממצרים, במצרים היה יותר טוב מאה ממה שיש לך, אם השם הוציא אותך משם, הוא גם יעזור לך כעת. שמע ישראל, יש לי ברוך השם אמונה, אני מאמין בהשם, אמונה לבד היא כל כך חזקה שכשאדם אומר 'אני מאמין בהשם יתברך, יהיה מה שיהיה איתי, אני הלאה מאמין בהשם' - הוא שורף את כל הקליפות שהוא ברא על ידי העבירות שהוא עשה.

כשהבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו שהה בחג הפסח באיסטנבול, לא היה לו כלום מה לאכול ביום טוב, פתאום הגיעו זוג מגרמניה והביאו לבעל שם טוב את כל האוכל עבור החג, באמצע ליל הסדר שאל הבעל שם טוב את בתו אדל: "מי הביא את המצות, היין, וכל האוכל הטוב?" ענתה אדל שהזוג הנ"ל הביאו וערכו את כל הסדר, שנים ארוכות שאין להם ילדים, הם רוצים משתברך אותם בילדים. ענה ואמר הבעל שם טוב הקדוש: "אני מבטיח בהבטחה

שתי קושיות שהיו למוהרא"ש בהיותו ילד

סיפורי צדיקים, תמיד ניקרו במוחו שתי שאלות, אחד, מה ההסבר שרק הצדיקים נהיו צדיקים, מדוע רק הם נבחרו ולא אני? שנית, מה

המדריגות של הצדיקים זה לא רק לצדיקים. מוהרא"ש סיפר (עין ספר רגעי מוהרא"ש, סימן ז, וסימן טז בהגה), כשהוא היה ילד היה קורא הרבה

”מקטן ועד גדול, - מי שיציית לי עם העצה של להתבודד עם השם, הוא יזכה להגיע למדריגות הכי גבוהות שרק יש”.

הוא כבר גם הבין את התשובה על התמיהה השניה 'איך מטיילים בעולמות העליונים?' - כי כשאדם מתחיל לדבר אל השם והוא ממשיך לדבר עוד ועוד אל השם יתברך, המח שלו משתנה והוא מתחיל לטייל בעולמות העליונים! אנחנו עוד לא יודעים מה זה אומר, אבל אם נציית, אנחנו נתבודד, אזי גם נזכה לקבל מח חדש.

זה הדבר שרואים בסיפורי צדיקים שהצדיקים היו עולים לטייל למעלה בשמים בעולמות העליונים, איך עולים לשמים? איך מטיילים בעולמות עליונים? - שתי השאלות האלו ממש עינו אותן.

כשהוא מצא את הספר 'השתפכות הנפש', והוא התחיל ללמוד את הענין של רבינו שזה תפילה והתבודדות, ולדבר אל השם, אז הוא הבין איך כל אחד יכול לזכות להיות צדיק, על ידי העצה של תפילה והתבודדות, כמו שרבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן כה):

תדבר קצת אל השם

אומרים את זה פעם ועוד פעם, אפילו אם רחוקים עדיין מכל הדברים האלו, אבל אם אדם אומר את זה פעם ועוד פעם ועוד הפעם, עם כל מילה שמדברים אל השם נהיים דבוקים בהשם, והמח נהיה מזוכך יותר ויותר ומתחילים להרגיש את השם.

צריך רק להתחיל לעשות זאת, ואפשר על זה לבד לבקש מהשם: "רבונו של עולם אני כבר רוצה להתחיל לדבר אליך, אני רוצה להתחיל להרגיש קצת את מה שרבינו אומר מה שקורה כשמדברים אליך”.

כשאתה יוצא לרחוב, אתה רואה את השמים, תתחיל לדבר עם השם, תבקש ממנו מה שאתה צריך,

אם רוצים לעשות הרבה לא עושים כלום, בואו נדבר 'קצת' אל השם יתברך. מתחילים עם קצת, נדבר אל השם מילה ועוד מילה, קצת ועוד קצת, כך גם אנחנו נזכה למדריגות הכי גבוהות. לך הצידה, תתישב ותדבר אל השם. כאן בשטעטל אפשר לקיים את זה בין העצים.

תגיד להשם: "רבונו של עולם אני רוצה להאמין בך, רבונו של עולם אני רוצה להרגיש אותך, רבונו של עולם אני רוצה כבר לזכות לחשוב ממך, אני לא רוצה לשכוח ממך, כל היום אני מסיח את דעתי ממך, אני שוכח ממך, אני חושב רק על כסף, אוכל, שינה, כבוד, פוליטיקה ועוד דברים, תעזור לי שאחשוב ממך”.

שידוך, פרנסה, ילדים, נחת, וכך הלאה כל דבר קטן או גדול.

כל הקניה שלו היא מקשה אחת של דביקות בה'

מזה, כי האנשים שלועגים - לוועגים מהאמונה, רחמנא לצלן.

אפשר להיראות כמו אדם פשוט, ללכת לבוש עם בגדי עבודה, לא לעשות רעש וצלצולים, אף אחד לא יודע ממנו, ואפשר ללכת עם כל השמונה בגדים, עם סטראקעס (קפוטה רבנית) ומכנסיים רבניים, לשבת ב'מזרח', ויש הרבה רעש וצלצולים סביבו, כשמסתכלים עליו הוא נראה כאדם רציני, כולם שואלים: "אצל מי הוא חתן? אה, הוא חתן שלו?!" - אבל זה כלל לא תלוי בזה, העיקר זה 'איפה המח מחשבה שלי?' אם הוא מבקש כל דבר מהשם, אפילו באמצע העבודה - אז הוא דבוק בהשם יתברך! ואם לא - אז אין לו כלום עם השם, זה אך ורק תשומת לב, כל המח מחשבה שלו עסוקים רק ב'מה יגידו עלי', ו'מה יחשבו עלי'!

שניהם יכולים ללכת אחד לצד השני ולא יראו שום חילוק ביניהם, אבל החילוק הוא עצום, הוא מדבר אל השם, חי עם השם, והשני לא.

אנשים שואלים איפה אפשר לראות על מישהו שהוא חסיד ברסלב? - התשובה היא, זה לא דבר שאפשר לראות, שתי אנשים יכולים ללכת לקנות מצרכים לכבוד שבת, אחד ממלמל כל הזמן עם השפתיים: "רבנו של עולם איפה מונח החלב, הפערפל (פתיתים), האטריות?" "אה, שכוח אייבישטער (תודה השם) מצאתי את זה", כל הקניה שלו היא מקשה אחת של דביקות בה', לעומת זאת השני באמת עוסק בקניות לכבוד שבת אבל הוא לא עושה את זה עם השם יתברך!

זה יכול להיראות לאנשים מוזר, 'אתה מבקש מהשם על שטויות והבלים, איפה מונח האטריות והפתיתים?! - אבל בואו נתבונן, ממי אתה חושב וממי אני חושב?! אני חושב מהשם! כל רגע שאדם חושב שהשם מלוא כל הארץ כבודו, הוא נמצא כאן ואני יכול לבקש ממנו כל דבר - הוא דבוק בהשם יתברך, הוא מקיים כל כך הרבה מצוות.

אסור להתפעל מאנשים שלועגים

השם כן מקשיב לך

שמע ישראל", הכהן, רבינו הקדוש אומר לנו, תאמין בהשם שהוא יעזור

הפסוק אומר (דברים כ, ב - ג): "ונגש הכהן ודבר אל העם. ואמר אלהם

שהוא חשב שבדרך הטבע הוא לא הולך להתארס, כי הוא מגיע מבית קשה, אז הוא בכה אל השם, "רבונו של עולם תעזור לי", "רבונו של עולם מתי כבר אתחתן, אני כבר רוצה לקבל את השידוך שלי, אני רוצה להיות שמור, אני רוצה טהרת המחשבה" הוא ביקש ובכה הרבה אל השם, והשם עזר לו הוא התארס!

לך! הרבה פעמים אדם נופל לכזאת קטנות, הוא נהיה כל כך עצוב, שאפילו משהו יגיד לו: "תבקש מהשם", הוא לא יכול לשמוע את זה, אבל רבינו אומר לנו: תאמין שהשם כן מקשיב לך, תתיישב בפינה ותבקש: "השם תעזור לי".

יושב כאן חתן שהתארס השבוע, בלחיים הוא אמר לפול מדהים, הוא סיפר את סיפור התפילה שלו,

לֹא לָלַכְתָּ אַחֲרָהּ

קטו), כשהוא היה צעיר, הוא עמד מאוד חזק על זה שלא לעזוב את מה שהוא החליט שהוא הולך לעשות, אם הוא החליט דרך מסויימת איך לעבוד את השם, הוא היה חזק לזמן מה עם ההנהגה הזאת, אפילו אם היה לו מר וקשה, כשהגיעו מחשבות שהוא יעזוב את ההנהגה הזאת ויתחיל הנהגה אחרת, הוא לא הקשיב להם, הוא לא התיחס למחשבות האלו, הוא היה מאוד חזק להישאר עם הדרך הזו, עם הקבלות הטובות וההנהגות שהוא החליט לעשות, והוא אף פעם לא נתן להפרעות לשנות את הדרך בה הוא החליט לצעוד.

אחד מהדרכים של היצר הרע, כשהוא רואה אחד שמתחיל לעבוד את השם, אז הוא מבלבל את האדם עם מחשבות שילך מהנהגה אחת אל השניה, צריך לדעת ש'תחלת ניסה - נפילה', אם בורחים מפסידים במלחמה, אם החלטת: 'כאן זה המנין שאני מתפלל', 'את זה אני הולך ללמוד', 'זה היראת שמים שלי', והיצר הרע עושה את זה קשה, צריך לדעת שזהו טריק של היצר הרע שרוצה שהאדם יחלש ויעזוב הכל, צריך לעמוד איתן לא ללכת אחורה, רק להישאר עם הקבלות הטובות שקיבלת על עצמך, אפילו אם זה קשה מרורות.

רבינו סיפר (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן

מצרים עדיין נמצאת היום

המעלך מארץ מצרים', בדיוק כמו שהשם הוציא אותנו מארץ מצרים,

השם יעזור שנחיה עם הפסוקים האלו, שנאמין 'כי ה' אלקיך עמך

'מה יהיה?' 'מה יהיה?' הוא נמצא במצרים, המח שלו במצרים. ועל ידי תפילה והתבודדות אפשר לצאת ממצרים.

השם יעזור שנציית לרבינו, כך נוכל לעבוד את השם ולחיות חיים יפים, אמן.

אז הוא גם יוציא אותי מהמצרים הפרטי שלי.

ילדים בחיידר חושבים שמצרים זה ארץ שהיה פעם ועינו אותנו שם, זה לא נכון, מצרים עדיין נמצאת היום, מצרים זה במח, מצרים זה המילים מצר - ים, אם אדם חושב

לפני השיעור שרו זמירות וכן מספר ניגונים. אנחנו מביאים

כאן חלק מהניגונים

מלך מלכיא. לאמיר זינגען שבחים, פארין מלך מלכי המלכים, קה רבון עלם ועלמיא.

[קה רבון עלם ועלמיא. אנת הוא מלכא מלך מלכיא, לך, לך, רק לך, אנת הוא מלכא מלך מלכיא. בואו נשיר שבחים, למלך מלכי המלכים, קה רבון עלם ועלמיא.]

פרוק ית ענך מפום אריותא. ואפיק ית עמך מגו גלותא. עמך די בחרת מכל אמיא.

ושויתי השם לקראתי שתרחמני עוד בגלותי לגאלני. ולעורר לבי לאהבתך.

חכו ממתקים וכלו מחמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלים. השבעתי אתכם בנות ירושלים אם תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני.

ברוך השם אשר נתן מנוחה לעמו ישראל.

...אוי וויי, שבת שבת קודש, שבת שבת קודש, שבת הייליגער שבת.

גוט שבת, גוט שבת. גוט שבת, גוט שבת, גוט שבת. אוי וויי, שרייט'זשעט אידעלעך, גוט שבת. זאג'זשעט אידעלעך, גוט שבת. הייליגער שבת, לעכטיגער שבת. שרייט'זשעט אלע גוט שבת.

[גוט שבת, גוט שבת. גוט שבת, גוט שבת, גוט שבת. אוי וויי, תצעקן יהודים, גוט שבת. תגידו יהודים, גוט שבת. שבת קדושה, שבת מאירה. תצעקו כולם גוט שבת.]

קה רבון עלם ועלמיא. אנת הוא מלכא מלך מלכיא. פאר דיר, פאר דיר, נאר פאר דיר, אנת הוא מלכא

שבת קודש פרשת שופטים, שנת תשפ"ב לפרט קטן, ראש הישיבה שליט"א שדה בשטעטל, קרית ברסלב - ליבערטי יע"א. בסעודה שלישית לימד ראש הישיבה שליט"א מתוך הספר הקדוש שיחות הר"ן, סימן קב.

אן ערליכער איד."

[רבונו של עולם, תרחם עלי, תעזור לי, תרחם עלי. רבונו של עולם תרחם עלי, אני רוצה להיות יהודי כשר]

לפני שראש הישיבה שליט"א התחיל את השיעור שרו את הניגון: "רבונו של עולם, האב אויף מיר רחמנות, העלף מיר העלף מיר, האב אויף מיר רחמנות. רבונו של עולם, האב אויף מיר רחמנות, איך וויל זיין

ראש הישיבה שליט"א פתח ואמר (שיחות הר"ן, סימן קב):

אבל ידוע תדע, זה שמרגישים שמתרחקים - זה רק כדי להביא את האדם קרוב יותר אל השם יתברך. "וְצִרְיָךְ הַתְּחִינּוֹת גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד לְבָלִי לִפְלֵ בְדַעְתּוֹ, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, כְּשֵׁרוּאָה שְׁעוֹבְרִים כְּמָה וְכְמָה יָמִים וְשָׁנִים שֶׁהוּא מְתַיַּעַע בִּיגִיעוֹת גְּדוֹלוֹת בְּשִׁבְלֵי עֲבוֹדוֹת הַשָּׁם, וְעֵדֵינּוּ הוּא רְחוּק מְאֹד, וְלֹא הִתְחִיל כְּלָל לְכַנֵּס לְשַׁעְרֵי הַקִּדְשָׁה".

רבינו מסביר את הפסוק, שלכן הפסוק אומר דווקא את הלשון: "כָּל הַמִּיחָלִים", כי כשרוצים להיות יהודי כשר חייבים להתחזק ולדעת ששום דבר לא הולך בדקה אחת, צריך לפני כן לעבור את כל סוגי הבלבולים וחלישות הדעת. צריך להתחזק לא להישבר ולחשוב 'זה לא בשבילי', רק להמשיך לקוות, לרצות ולהתגעגע.

עֲנָה וְאָמַר: רבינו הקדוש אמר, כתוב בתהלים (תהלים לא, כה): חֲזַקוּ וְאִמְצוּ כָּל הַמִּיחָלִים לַה', "כָּל הַמִּיחָלִים" דִּיקָא, הפסוק אומר את המילים 'כָּל הַמִּיחָלִים' בדווקא, אִפְלוּ אִם אֵינְכֶם זוֹכִים לְשׁוֹם קִדְשָׁה וְעֲבוֹדָה חֶסֶד וְשְׁלוֹם, רַק מִיחָלִים לְבַד, רַק הוּא מִיחַל, הוּא רוֹצֵה, הוּא מִתְגַּעַע, אַף-עַל-פִּי-כֵן חֲזַקוּ וְאִמְצוּ, וְאַל תִּפְּלוּ מִשׁוֹם דְּבַר שֶׁפְּעוּלָם, יִהְיֶה אִיךְ שִׁיְהִיָּה, כְּמִבְּאֵר מְזֵה בְדַבְרֵינוּ כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים (עֵינֵי לְקוּטֵי תַנְיָנָא סִימָן מח), כְּמוֹ שֶׁכָּבַר כְּתוּב בְּסִפְרֵי רַבִּינוּ.

[כמו שרבינו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן מח): "כְּשֶׁאָדָם נִכְנָס בְּעֲבוֹדַת הַשָּׁם, אֵיזִי הַדְרִיךְ שְׁמַרְאִין לוֹ הַתְּרַחֲקוֹת, וְנִדְמָה לוֹ שְׁמַרְחִיקִין אוֹתוֹ מִלְּמַעְלָה, וְאֵין מְנַחֵין אוֹתוֹ כְּלָל לְכַנֵּס לְעֲבוֹדַת הַשָּׁם, וּבְאֵמַת כָּל הַתְּרַחֲקוֹת הוּא רַק כְּלוֹ הַתְּקַרְבוֹת",

חבר שלך, פי את חברו בקל יותר לחזק מלחזק את עצמו, כי יותר קל לחזק את השני, להגיד לחבר: "אחי תתחזק", "תדע שזה הולך לעבור", מאשר שאדם יחזק את עצמו, פי אין חבוש מתיר את עצמו מבית האסורים (בַּרְכוֹת ה:), כי כאשר אדם נמצא בבית הסוהר, שיהיה איזה אדם מוצלח שרק לא יהיה, הוא לא יכול לשחרר את עצמו מבית הסוהר, מישהו אחר חייב לשחרר אותו, אותו דבר זה עם חיזוק בעבודת השם, יותר קל לאדם לחזק אחרים, מאשר את עצמו.

פי אין רעה גדולה מנפילה.

ממשיך רבינו ואומר: ויותר ויותר מזה צריך כל אחד ואחד לחזק את חברו, כשהוא רואה שחברו מתחיל להיכנס בעבודת השם, לבל יפל בדעתו משום דבר שבְּעוֹלָם. ואפילו אם הוא יודע בעצמו שהוא כמו שהוא, אפילו אם האדם חושב לעצמו 'אני יכול לחזק אחרים? אני בעצמי צריך עוד לעושה תשובה, אני בעצמי צריך עוד רחמי שמים כדי להיות יהודי כשר?!' אף-על-פי-כן - אומר רבינו - יחזק את חברו, אל תסתכל על עצמך, אפילו אם אתה בעצמך לא יכול לעבוד את השם, אבל אתה יכול לחזק את

רבינו מסביר עם זה את מה שכתוב השבוע בפרשה:

מביאים איתם למלחמה, ולא יפחדו מקול צחצוח החרבות שלהם, ולא יבהלו מקולות השופרות בו הם היו תוקעים בקול, ולא ישברו מהקולות שנהיים מהכנת המלחמה.

אומר רבינו הקדוש, כמו שכך צריך להיות במלחמה גשמית, שמחפשים לזרוע פחד אצל השונאים, ועל ידי זה הם בורחים מאליהם, וצריך להתחזק לא להיבהל, אותו דבר זה במלחמה הרוחנית, היצר הרע מחפש להפיל את האדם לבהלה ולחלישות הדעת, שְׁפָל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה עוֹבְרִים עַל מִי שְׁחָפֵץ לִכְנֹס בְּעִבּוֹדַת ה', שְׁפָמָה מִיָּנִי מִלְחָמוֹת וּפְחָדִים וְשִׁפְעַת

וְכִמוֹ שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז' לְעִנְיָן מִלְחָמָה הַגְּשָׁמִיּוֹת עַל פְּסוּק: "אֵל תִּירָאוּ וְאֵל תַּעֲרָצוּ" וְכו' (דְּבָרִים כ, ג) אֵל תִּירָאוּ מִשְׁפַּעַת הַקְּלָגָסִים וְאֵל תַּעֲרָצוּ מִקוֹל הַקְּרָנוֹת וְכו', כְּתוּב בַּפְּסוּק (דְּבָרִים כ, א): "כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל אֵיבֶךָ וְגו'", בּוֹמֵן שִׁיּוּצָאִים לְמִלְחָמָה עַל הָאוֹיְבִים, מְכַרִּיז הַכֶּהֵן מִשׁוּחַ מִלְחָמָה (שם, פְּסוּק ג): "אֲתֶם קָרְבִים הַיּוֹם לְמִלְחָמָה עַל אֵיבֵיכֶם", שֶׁתְּדַע: "אֵל יִרְךָ לְבַבְכֶם, אֵל תִּירָאוּ, וְאֵל תַּחְפוּזוּ", אֵל תְּבַהְלוּ "וְאֵל תַּעֲרָצוּ מִפְּנֵיהֶם", וְאֵל תִּשְׁבְּרוּ. אוֹמְרִים עַל כֵּךְ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה מ.ב.) שֶׁהוּא אִמֵּר לָהֶם שְׁלֹא יִבְהִלוּ וְלֹא יִקְבְּלוּ רַפְיוֹן מִקוֹלוֹת הַסּוֹסִים שֶׁהֵם

לְהַנִּיחַ אֶת מְקוֹמוֹ בְּשׁוֹם אַפְּן בְּעוֹלָם, וּלְצַפּוֹת לִישׁוּעָה תָּמִיד, וְזֶה הַנְּסִיּוֹן שֶׁל הַמַּלְחָמָה, שֶׁהָאָדָם לֹא יִקְבַּל רַפְיוֹן, לֹא יִפְחַד, לֹא יִבְהַל, וְלֹא יִשְׁבַּר מִכָּל זֶה, רַק יִצְפֶּה לִישׁוּעָה, וְלִבְלִי לְהִתְרַחֵק וּלְנוֹס מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ חֵס וְשְׁלוֹם.

הַקְּלָגָסִים וְקוֹל הַקְּרָנוֹת וְכוּ' וְכוּ' עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד (וְכַמְבֹאֵר בְּדִבְרֵינוּ מִזֶּה בְּסֵפֶר לְקוּטֵי הַלְכוֹת בַּיּוֹרָה דְּעָה, הַלְכוֹת גְּלוּחַ, הַלְכָה ג', אוֹת ט'), כִּי מִי שֶׁרוּצָה לְהִתְחִיל לַעֲבוֹד אֶת הַשֵּׁם, עוֹבֵר בַּמַּח, אֶת כָּל הַשְּׁפָעַת הַקְּלָגָסִים וְקוֹל הַקְּרָנוֹת וְכוּ', וְצָרִיף לַעֲמֹד עַל עַמְדוֹ, לְבְלִי

לֹא הוֹלֵךְ לִי...

אֲנִי גַם רוּצָה לְזַכּוֹת לְהִיּוֹת צַדִּיק, אֲנִי גַם רוּצָה לְזַכּוֹת לְכָל הַקְּדוּשׁוֹת, אֲזִי הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יַעֲזוֹר וְאֶתָּה בְּסוֹף תִּזְכֶּה לְקְדוּשָׁה.

וְכִמּוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (סוֹטָה מ"ד): לְעִנְיַן מְלַחְמָה שֶׁתְּחִלַּת מִפְּלֵה נִיֶּסֶה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, שֶׁעַל יְדֵי פַחַד וּמְנוּסָה מִפְּסִידִים בַּמַּלְחָמָה, פִּי: אָנָּה מִפְּנֵיךָ אֲבָרַח, כִּי לֹא שַׁיֵּךְ לְבָרוּחַ מֵהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, אִם אֶסֶק שְׂמִים שָׁם אָתָּה, אִם אֵעֲלֶה לְשָׁמַיִם - שֵׁם אֶתָּה רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאַצִּיעָה שְׂאוֹל הַגִּבּוֹר וְכוּ' (תְּהִלִּים קל"ט), וְאִם אֶתְחַבֵּא בְּתֵהוֹם - גַּם שֵׁם אֶתָּה רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, פִּי הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ בְּכָל מְקוֹם. פִּי צָרִיכִין לְהִיּוֹת עֶקְשָׁן גָּדוֹל בְּעַבְדוּת ה', פְּמַבְאֵר בְּדִבְרֵינוּ עֵינֵי שָׁם (לְקוּטֵי תַנְבִּינָא מ"ח).

אֲפִילוֹ שֶׁזֶה נִרְאֶה כֹּל כֵּךְ מוֹזֵר שֶׁאֲנִי עוֹד אִזְכָּה אִי פַעַם לְקְדוּשָׁה וְלְהִיּוֹת צַדִּיק, אֲנִי מִרְגִּישׁ שֶׁאֲנִי כָּבֵד אֲבוֹד, אֲנִי לֹא יִכּוֹל, אֲפִי אֶחָד לֹא צָרִיךְ אוֹתִי, לֹא מִקְּשִׁיבִים לִי, אֲנִי מִרְגִּישׁ שֶׁאֲנִי מִגִּשְׁשׁ בְּאֲפִילָה, כִּמֵּה שֶׁאֲנִי מִנְּסָה לֹא הוֹלֵךְ לִי, אֲנִי רוּצָה לְהִיּוֹת יְהוּדִי פְּשוּט, אֲנִי רוּצָה לְלַמּוֹד, אֲנִי רוּצָה לְהִתְפַּלֵּל, אֲנִי מַחְלִיט כָּל יוֹם מִחֲדָשׁ שֶׁאֲנִי הוֹלֵךְ לְהִיּוֹת יְהוּדִי כֹּשֶׁר, שֶׁאֵהִיָּה טוֹב, וְלֹא הוֹלֵךְ לִי... אוֹמֵר אֲבָל רְבִינוֹ: אֵל תַּעֲזוֹב אֶת הַעֲבוּדַת הַשֵּׁם שֶׁלְךָ, אֵל תַּעֲזוֹב אֶת הַרְצוֹן שֶׁלְךָ לְהִיּוֹת טוֹב, תֵּלֵךְ כָּל יוֹם לְהִתְבוֹדְדוֹת, תִּבְקַשׁ מֵהַשֵּׁם: "רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי רוּצָה לְהִיּוֹת יְהוּדִי כֹּשֶׁר", "רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי גַם רוּצָה לְהִתְפַּלֵּל, אֲנִי גַם רוּצָה לְלַמּוֹד,

כַּאֲן מוֹסִיף רְבִינוֹ דְּבַר נַחוּץ:

רַחוּק מְעַבְדוֹתוֹ, אֲפִילוֹ שֶׁהַמְחַזֵּק עֲצָמוֹ עַדִּיין רַחוּק מֵהַשֵּׁם, אֲדַרְבָּא יִחְזְקוּ בְּכָל מִינֵי הַתְּחַזְקוֹת, וְיִחְיֶהוּ

וְכַשְׁיִזְכָּה לְבְלִי לְהַפִּיל אֶת חֲבֵרוֹ, כַּשֶּׁאָדָם זוֹכֵה לְחֹזֵק אֶת חֲבֵרוֹ שֶׁלֹּא יִפּוֹל, אֶף-עַל-פִּי שֶׁיִּדְעַע בְּעַצְמוֹ שֶׁהוּא

א', סימן קפד), כשמדברים עם מישהו אחר דיבורי התחזקות - נהיה אור ישר ואור חוזר; כלומר אפילו אם זה לא נכנס באוזני השני, עם כל זאת נהיה אור חוזר והאדם עצמו מתחזק מאוד.

וְיִשְׁבִּיָּהוּ בְּכָל מִיַּיִ דְּבוּרִים הַמְּשִׁיבִין אֶת הַנֶּפֶשׁ וְכוּ', שיתחזק ולא יאבד עשתונות על-ידי-זה יכול להיות שאחר-כך יזכה גם הוא לחזר ולשוב לעבודת ה' על-ידי-זה, זה בעצמו יגרום שהוא יהיה יהודי כשר.

כמו שרבינו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק

כל הצדיקים עברו את זה

מָאד, וְאֵלּוּ לֹא הָיוּ מְחֻזְקִים עֲצָמָן מָאד, לְבָלִי לְהִסְתַּכֵּל עַל זֶה, הָיוּ נִשְׁאַרִים בְּמְקוֹמָם הָרְאוּשׁוֹן, וְלֹא הָיוּ זוֹכִים לְמָה שֶׁזָּכוּ, וְלֹא הָיוּ זוֹכִים לְהִיּוֹת צְדִיקִים.

רבי נתן דיבר פעם עם אנשי שלומינו דיבורי התחזקות, הוא חיזק אותם שיחזיקו מעמד בכל הכוחות אפילו שלא הולך כמו שרוצים וכו' באמצע דבריו התלהט רבי נתן ואמר: "איך רבי רבי שמעון בר יוחאי נהיה רבי שמעון בן יוחאי? כי היתה לו כזאת מדה של התחזקות! איך האר"י הקדוש נהיה האר"י הקדוש? כי היתה לו כזאת מדה של התחזקות! איך הבעל שם טוב הקדוש נהיה הבעל שם טוב הקדוש? כי היתה לו כזאת מדה של התחזקות! איך רבינו הקדוש נהיה רבינו הקדוש? כי היתה לו כזאת מדה של התחזקות! איך אני מה שאני? כי יש לי כזאת מדה של התחזקות!" רואים מכאן שהעיקר

אמר ראש הישיבה שליט"א: רואים שב'גשמיות' אדם לא מתייאש כל כך מהר, אפילו אדם שניסה פעם אחת לפתוח עסק ולא הלך לו, הוא ינסה בדרך אחרת לעשות עסקים, אבל כשזה מגיע ל'רוחניות' - חושב האדם: 'לא, זה לא בשבילי, זה רק עשוי ליהודים החשובים...' למה אתה אומר כך?! אתה גם יכול לזכות, תבקש מהשם ותתגעגע אליו יתברך, רבינו אמר בפירושו (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן מח): "וְכָל הַנֶּפֶשׁ, עָבַר עַל כָּל הַצְּדִיקִים", כל הצדיקים הרגישו בהתחלה שלא צריכים אותם, שלא מקשיבים להם, ולא הולך להם, כמה פעמים שהם קיבלו על עצמם קבלה טובה לא הלך להם, "כִּי אֲשֶׁר שָׁמְעֵנוּ מִפִּיהֶם בְּפִרוּשׁ, שְׂנֵדְמָה לָהֶם, שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֵין מְסַתַּפֵּל וּפּוֹנֶה אֲלֵיהֶם כָּלֵל, מְחַמַּת שְׂרָאוּ, שֶׁזֶה זְמַן רַב, שֶׁהֵם מְבַקְשִׁים, וְיִגְעִים, וְעוֹשִׂים וְעוֹבְדִים עֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְעַדִּין הֵם רְחוּקִים מְאֹד

זה 'להחזיק מעמד', לא להיבהל משום דבר, כי על כל הצדיקים עבר מה שעבר, ורק בגלל שהם החזיקו מעמד הם הגיעו למדרגות שלהם.

מי המנצח?

אדם חייב להתחזק, אפילו שהיצר הרע מגיע שוב פעם ושוב פעם, קמים עוד פעם ועוד פעם. כששני אנשים מתגוששים, מי המנצח? מי שנותן אחרון את המכה, אם חטפתי סטירה מהיצר הרע, והוא הצליח להפיל אותי, פגמתי במה שפגמתי, נפלתי איפה שנפלתי, אני יחזיר לו סטירה, אני אתרומם מחדש, שיהיה מה שרק לא יהיה.

רבינו יתקן אותנו

בפרט שאנחנו מתכוונים בעזרת השם לנסוע לרבינו הקדוש על ראש השנה, אזי רבינו יתקן אותנו, כמו שרבינו הבטיח לנו שבראש השנה הוא יכול לעזור לכל אחד, הוא יכול לתקן את כולנו, אפילו את מי שהוא לא יכול לתקן בכל השנה (חיי מוהר"ן, סימן תז).

העונש של גלגול

אנשים שואלים: 'השנה גם נוסעים לאומן על ראש השנה?' - אי אפשר לתאר בכלל מה זה להיות בציון הקדוש של רבינו, רבי נתן אמר: "העונש של להתגלגל שוב, להצטרך לרדת שוב פעם לזה העולם - זהו עונש מאוד גדול, אי אפשר לתאר את הצער והיסורים שיש לנשמה כששולחים אותה שוב פעם לזה העולם", רבינו אמר (חיי מוהר"ן, סימן תמו) שיתעקשו למעלה בשמים בפני הבית דין של מעלה ויגידו: "תסיימו אותי כאן, אני לא רוצה את העונש של גלגול", כשעומדים בפני הבית דין של מעלה שיגידו לבית דין של מעלה שאנחנו מוכנים לקבל על עצמינו איזה עונש שרק לא יהיה, כל הגיהנום - העיקר לא להצטרך לרדת שוב פעם לזה העולם, "עם כל זאת" - אמר רבי נתן: "אם יתנו לי הזדמנות עוד הפעם ללכת לציון רבינו על אף הכל אני ירד עוד הפעם לזה העולם, העיקר להיות בציון הקדוש של רבינו".

הדרך לגרום השתוקקות

רבינו הקדוש אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן טו): כל דבר טוב שאדם צריך

דבר טוב שולחים לאדם מניעות, קשיים, אז בוודאי שעל דבר כזה קדוש כמו להגיע אל רבינו על ראש השנה בוודאי שצצים ומגיעים הפרעות, צריך כבר להתכונן, שבאמת נגיע אל רבינו ונשבור את כל המניעות. תבקש מהשם: "רבונו של עולם תעזור לי שאגיע לאומן על ראש השנה, אני גם רוצה לזכות להגיד את עשרת מזמורי תהלים בציון רבינו, שאוכל לשפוך את הלב אצל רבינו, ושרבינו יתקן אותי".

לעשות, למשל לנסוע אל הצדיק, או דברים אחרים טובים שצריך לבצע, מביאים לו מן השמים תשוקה שירצה לקיים את זה, והדרך שבה מביאים לאדם את התשוקה היא על ידי מניעות, מפריעים לו שהוא לא יוכל לבצע את הדבר הטוב, עושים את זה לאדם כי רוצים שהוא ישתוקק עוד יותר ויותר לדבר, כי כשרוצים לעשות משהו ולא יכולים לעשותו - זה גורם שעוד יותר ירצו לעשות זאת. רואים מכאן שעל כל

אלף התחלות ביום אחד

בשבילי, - רק זה כן בשבילי! אני הולך עוד הפעם להיות צדיק, אני הולך עוד הפעם לא להתעצבן, אני הולך עוד הפעם לרצות, אני הולך עוד הפעם לקוות לעבוד את השם אפילו שזה לא הולך לי, אז השם יעזור שנזכה להיות צדיקים גדולים. השם יעזור שנציית לרבינו כך יהיו לנו חיים יפים, אמן.

השם יעזור שלא נרפה, רק נתחיל שוב פעם בהתחדשות. רבינו סיפר שבשנותיו הצעירות הוא עשה "אלף התחלות ביום אחד", הלוואי שלפחות נעשה פעם אחת ביום התחלה חדשה, נחליט עוד הפעם שאנחנו רוצים להיות יהודים כשרים, עוד הפעם לכוון בתפילה, עוד הפעם לרצות לשמור על העניינים, ושלא נחשוב 'לא, זה לא